

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תסב - אומר מוהר"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שיהי מצדד מצדדי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
 - חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם ד' סֵינן (מ"ח לעומר)

סדר לקוטי מוהר"ן הי"מ:

הַתּוֹרָה רַחֵם

כְּשֵׁשְׁנֵי אֲנָשִׁים מְחַלְקִים בִּינֵיהֶם עַל אֵיזָה עֲנִין וּכְשֵׁיבֹא הַשְּׁלִישִׁי אֵף שְׂאִינוֹ יוֹדֵעַ כָּל־ל מַעֲנִינָם, אֲזִי יִסְכִּים עִם אֶחָד יוֹתֵר מֵעַם חֵבְרוֹ, זֶה מִחֲמַת שֶׁהָאֶחָד סָמוּךְ לְשָׂרְשׁוֹ יוֹתֵר מִחֵבְרוֹ, כִּי בּוֹדֵאֵי אֵי אֶפְשָׁר שִׁיְהִיו שְׁוִים לוֹ כְּאֶחָד, כִּי אִין שְׁנֵי אֲנָשִׁים שְׁוִין, וְאִם־כֵּן בּוֹדֵאֵי אֶחָד סָמוּךְ יוֹתֵר, וּמִזֶּה בָּא שֶׁהוּא מִסְכִּים עִם זֶה, וְהֵבִין:

הַתּוֹרָה רַחֵם

עַל יְדֵי מִחְלָקַת אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר, כִּי עֶקֶר הַדְּבָר הוּא מִשְׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תהלים קכ"ב): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם". וְעַל כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד קֹדֶם הַתְּפִלָּה לְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה: "וְאֶהְבֹּת לְרַעַךְ כָּמוֹךְ" כִּי שְׁעַל־יְדֵי־זֶה שִׁישׁ אֶהְבָּה וְשְׁלוֹם, עַל־יְדֵי־זֶה יוֹכֵל לְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה, אֲבָל כְּשֵׂאִין שְׁלוֹם וַיֵּשׁ מִחְלָקַת, אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר, וְעַל כֵּן אֶפְלוֹ אִם אֶחָד רוֹצֵה שְׁלוֹם, רַק שִׁהֵם חוֹלְקִין עָלָיו, עִם כָּל זֶה אִין הַשְּׁלוֹם בְּשִׁלְמוֹת עַל כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר וּלְהַתְּפִלֵּל אֵף שֶׁהוּא אִישׁ שְׁלוֹם, מֵאַחַר שִׁהֵם חוֹלְקִין עָלָיו, וְזֶה שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, (שם ק"ב): "אֲנִי שְׁלוֹם", כִּי אֲנִי אִישׁ שְׁלוֹם וּמִצְדֵי הִיָּה שְׁלוֹם עִם כָּל־ם, וְעִם כָּל זֶה "וְכִי אֲדַבֵּר, הִמָּה לְמַחְמָה", הִיָּנוּ שֶׁאֵף שֶׁאֲנִי שְׁלוֹם, עִם כָּל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר מִחֲמַת הַמְּלָחָמָה וְהַמְּחַלְקַת שִׁהֵם חוֹלְקִין עָלַי כִּנֵּי־ל:

וְהִנֵּה כָּל הַדְּבָרִים הֵם מִשְׁלוֹם כַּנִּ"ל, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁהוּא בְּבַחֲיַנַת שְׁלוֹם, יָכוֹל לֵידַע כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁנִּקְרָא שְׁלוֹם, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ כָּל הַדְּבָרִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (עָמוּס ד): "וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שִּׁיחֹ", כִּי כָּל הַדְּבָרִים בָּאִים מִשְׁלוֹם כַּנִּ"ל, וְזֶה אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹם רְאשֵׁי-תִבּוֹת וּמַגִּיד לְאָדָם מַה שִּׁיחֹ:

כָּל הַדְּבָרִים בָּאִים מִחֲמִימוֹת, וּמִי שֵׁישׁ בּוֹ חֲמִימוֹת הַרְבֵּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה, וְכֵן מִי שֶׁנִּתְקַרֵּר וְאִין בּוֹ חֲמִימוֹת, אִין יָכוֹל לְדַבֵּר, כִּי הַדְּבָר הוּא מִחֲמִימוֹת, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (תְּהִלִּים ל"ט): "חֶם לְבִי בְּקִרְבִי בִּהְגִיגִי תִבְעַר אֵשׁ דְּבַרְתִּי בְּלִשׁוֹנִי", וְהוּא שֶׁלְּהוֹבֵא דְנוֹרָא וְכוּ':

הַתּוֹרָה רַמ

כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת וְכָל הַדְּבָרִים הֵם בָּאִים רַק מִהַצְדִּיק הָאֱמֶת, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁמְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הָאֱמֶת, יוֹכֵל לְקַבֵּל בְּקֹל אֶת מַה שֶׁצָּרִיד לוֹ הֵן עֲשִׂירוֹת אוֹ בָּנִים, אֲבָל כְּשֶׁהוּא רְחוּק מִהַצְדִּיק אֲזִי בָּא לוֹ בְּקִשֵׁי גְדוֹל, כִּי כָּל אֶחָד מִקְּבֵל עֲשִׂירוֹת אוֹ בָּנִים לְפִי הַמְּזֹל שָׁלוֹ, וְהַמְּזֹל מִקְּבֵל הַהִשְׁפָּעָה מִהַצְדִּיק, כִּי מִשָּׁם בָּאִים כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת, וְעַל כֵּן כְּשֶׁהוּא רְחוּק מִהַצְדִּיק, אֲזִי הַמְּזֹל צָרִיד לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּח גְּדוֹל, כִּדִּי לְקַבֵּל הַהִשְׁפָּעָה מִהַצְדִּיק, מִחֲמַת שֶׁהוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ.

וְעַל-כֵּן נִמְצָא בְּזֶה חֲלוּקִים רַבִּים, לְפָעָמִים מַגִּיעַ לְאָדָם עֲשִׂירוֹת וְהוּא מֵת מִזֶּה וְנִשְׁאַר הָעֲשִׂירוֹת לִיּוֹרְשֵׁינוּ, וְלְפָעָמִים הוּא מֵת עַל-יְדֵי-זֶה שֶׁמְקַבֵּל עֲשִׂירוֹת וְגַם אוֹבֵד אֶת הָעֲשִׂירוֹת, וְכֵן חֲלוּקִים רַבִּים, וְהוּא כְּמוֹ לְמִשְׁלַל כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תקד ◀ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

לְהַגְבִּיחַ מִשָּׂא כָּבֵד, וְהוּא מְכֻנֵּם כָּל כַּחוֹ לְהַגְבִּיחַ הַמִּשָּׂא מִחֲמַת שְׂכִיבָה מְאֹד, וְלִפְעָמִים מִגְבִּיחַ הַמִּשָּׂא, אֲבָל מִחֲמַת גָּדֹל הַכֹּחַ שֶׁהַכֻּנִּים בְּזֶה נִעְקְרוּ וְנִתְלָשׁוּ מֵעֵיו בְּקִרְבוֹ עַד שְׁמַת מִחֲמַת זֶה, אֲבָל יָכוֹל לְהִיזוֹת שְׂאֵף-עַל-פִּי-כֵן נִשְׂאֵר הַמִּשָּׂא בִּידוֹ, וְלִפְעָמִים מִחֲמַת שְׂנֵת־לֵשׁ בְּקִרְבוֹ נִפְלֵג גַּם הַמִּשָּׂא מִידוֹ, נִמְצָא שְׂזוּחַ מִתּוֹ מִחֲמַת שְׂהַגְבִּיחַ הַמִּשָּׂא וְגַם הַמִּשָּׂא לֹא נִשְׂאֵרָה אֲצִלוֹ אֲפִלּוֹ לְבָנָיו, כְּמוֹ בֶן בְּהַנ"ל, מִחֲמַת שְׂהַמְזֵל צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּח גָּדוֹל כִּדִּי לְקַבֵּל מִהַצְדִּיק הַשְּׂפָעָה, מִחֲמַת שְׂהוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ מִחֲמַת זֶה יָכוֹל לְהִיזוֹת כַּמָּה חֲלוּקִים כַּנ"ל. אֲבָל הַמְקָרֵב לְהַצְדִּיק, אֲזִי אֵין הַמְזֵל צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לוֹ כַּח, מִחֲמַת שְׂהוּא קָרוֹב אֲצִלוֹ.

אֲבָל עִם כָּל זֶה, לִפְעָמִים יָכוֹל לְהִיזוֹת שְׂאָדָם יִתְקַרֵּב לְהַצְדִּיק הַאֲמֵת, וְעַל-יְדֵי-זֶה אוֹבֵד הָעֲשִׂירוֹת, דַּע כִּי זֶה מִחֲמַת שְׂהוּא רוֹאֵה דְבָר יָקָר גְּבוּחַ מְאֹד וְאֵף-עַל-פִּי דְאִיהוּ לֹא חָזִי מִזְלָה חָזִי (מְגָלָה ג). וּמִחֲמַת שְׂהַמְזֵל רוֹאֵה דְבָר יָקָר וְנִעְלָה מְאֹד, עַל-יְדֵי-זֶה מִשְׁלִיךְ הָעֲשִׂירוֹת מֵאֲצִלוֹ, כְּמוֹ מִי שֶׁנּוֹשֵׂא מִשָּׂא שֶׁל נְחֹשֶׁת, וְרוֹאֵה זָהָב וְאֲבָנִים טוֹבוֹת וְיָקָרִים, אֲזִי מִשְׁלִיךְ הַכֹּל וְרִץ וְחוֹטֵף אֶת הַדְּבָרִים הַיָּקָרִים, כְּמוֹ כֵּן מִחֲמַת שְׂנֵת־קָרֵב וְרוֹאֵה יָקָר מְפֹזֵר וּמְפָנִינִים, אֲזִי מִשְׁלִיךְ הַמְזֵל הָעֲשִׂירוֹת כְּלֹא-חֵר יָד, מִכָּל שְׂכֵן כְּשִׁזְזוּכָה שְׂיִרְגִישׁ גַּם בְּעֲצָמוֹ שְׂהַתְקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הוּא יָקָר מִכָּל הָעֲשִׂירוֹת שְׂבָעוּלָם, אֲזִי בּוֹדֵאֵי אֵינוֹ מִשְׁגִּיחַ עַל מָמוֹן וְאֵינוֹ רוֹצֵה כָּלֵל עֲשִׂירוֹת:

וְזוֹרָה רַמָּה

כְּשִׁישׁ דִּינִים, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי הַמְדִּית הַדִּין הָיָה מְכֻלָּה אֶת הָאָדָם, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲבָל הַמְדִּית הַדִּין אֵין לָהּ כַּח לְכַלּוֹת

לְגַמְרֵי, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֹנָם לְבִרְכָה (סוֹטָה ט): 'חֲצִי כָּלִים וְהֵם אֵינָם כָּלִים', אֲבָל הָאָדָם יֵשׁ לוֹ כַּח לְכֹלֹת לְגַמְרֵי אֶת חֲבֵרוֹ, חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל כֵּן כְּשֵׁיִשׁ דֵּינִים עַל אָדָם אֶחָד, חֵם וְשָׁלוֹם, וּבֹא אָדָם אַחֵר וְעוֹמֵד וְחוֹלֵק עָלָיו, אֲזִי מִדַּת הַדִּין מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ, כִּי הֵם רוֹצִים יוֹתֵר שְׂיִנְקֵם בּוֹ הָאָדָם, כִּי יֵשׁ לוֹ כַּח כַּנֵּ"ל, עַל־כֵּן מִי שֶׁהוּא צַדִּיק גָּדוֹל וּמְשֻׁנֵּיחַ בְּתִקּוֹן הָעוֹלָם, הוּא חוֹלֵק לְפַעֲמִים בְּכּוֹנֵנָה עַל צַדִּיק אֶחָד כְּדִי לְסַלֵּק מֵעָלָיו מִדַּת הַדִּין כַּנֵּ"ל, כִּי יִסְמְכוּ עָלָיו שֶׁהוּא יִנְקֵם יוֹתֵר, אֲבָל אַחֲר־כֵּךְ הוּא עוֹשֶׂה בְּרַחֲמִים וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה יִסּוּרִים לְאוֹתוֹ הַצַּדִּיק:

וְזֶה פֶּרוּשׁ (בַּמִּדְבָּר כ"ה): "פִּינְחָם בֶּן אֶלְעָזָר וְכוּ' הֵשִׁיב אֶת חַמְתִּי וְכוּ' בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאַתִּי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא כִלִּיתִי" וְכוּ'. הֵינּוּ שֶׁפִּינְחָם הֵשִׁיב אֶת חַמַּת ה' וְסַלֵּק מִדַּת הַדִּין מִיִּשְׂרָאֵל, עַל־יְדֵי שֶׁהוּא לָבֵשׁ נְקָמָה לְנִקְמָה בָּהֶם. עַל־כֵּן נִסְתַּלְּקוּ הַדֵּינִים כַּנֵּ"ל, וְזֶה מִחַמַּת כִּי הַדֵּינִים אֵינָם יְכוּלִים לְכַלּוֹת וְכוּ', עַל־כֵּן הֵם רוֹצִים יוֹתֵר כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לְנַקֵּם כַּנֵּ"ל. וְזֶה: "וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאַתִּי", הֵינּוּ שֶׁבָּזָה מוֹדִיעַ לָנוּ הַתּוֹרָה גְּדֹל הַטּוֹבָה שֶׁעָשָׂה פִּינְחָם לְיִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאַתּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְלָבֵשׁ נְקָמָה לְנִקְמָם בָּהֶם, שֶׁבָּזָה עָשָׂה לָהֶם טוֹבָה גְּדוֹלָה, וְהִטְעֵם הוּא כִּי "וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאַתִּי", הֵינּוּ שֶׁבְּקִנְאַתִּי בְּמִדַּת הַדִּין שָׁלִי, אֵינִי מְכַלֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי מִדַּת הַדִּין אֵין בָּהּ כַּח לְכֹלֹת כַּנֵּ"ל. אֲבָל הָאָדָם כְּשֶׁנּוֹקֵם יֵשׁ לוֹ כַּח לְכֹלֹת לְגַמְרֵי, חֵם וְשָׁלוֹם. עַל־כֵּן עָשָׂה פִּינְחָם טוֹבָה נְפִלְאָה לְיִשְׂרָאֵל, בְּמָה שֶׁלָּבֵשׁ קִנְאָה לְנִקְמָם בָּהֶם. כִּי עַל־יְדֵי־זֶה רִפְתָּה מִיִּשְׂרָאֵל כַּח הַדֵּינִים. בְּחֻשְׁבָּם שֶׁפִּינְחָם יִנְקֵם בָּהֶם בְּיוֹתֵר, כִּי פִינְחָם הוּא אָדָם שֵׁיִשׁ לוֹ כַּח לְנִקְמָם יוֹתֵר לְכֹלֹת לְגַמְרֵי, חֵם וְשָׁלוֹם, וְכַנֵּ"ל, וְעַל־כֵּן עַל־יְדֵי־זֶה הֵשִׁיב פִּינְחָם אֶת

יקר מכל העשירות שבְּעוֹלָם, בּוֹדְאֵי אֵינוֹ מְשַׁגֵּיחַ כָּלֵל עַל מָמוֹן
 וְאֵינוֹ רוֹצֵה בְּעֵשִׂירוֹת כָּלֵל:

תורה רמא

א כְּשֵׁיֶשׁ דֵּינִים עַל אָדָם אֶחָד חָם וְשָׁלוֹם וּבָא אָדָם אֶחָד וְעוֹמֵד
 וְחוֹלֵק עָלָיו אִזּוּ מִדַּת הַדִּין מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ, כִּי הָאָדָם יֵשׁ לוֹ יוֹתֵר כַּח
 לְנִקְמָה (עֵין פְּנִים), וְעַל כֵּן מִי שֶׁהוּא צַדִּיק גָּדוֹל וּמְשַׁגֵּיחַ עַל תְּקוּן
 הָעוֹלָם הוּא חוֹלֵק לְפַעְמִים בְּכּוֹנֵנָה עַל צַדִּיק אֶחָד כִּדִּי לְסַלֵּק מֵעָלָיו
 מִדַּת הַדִּין, אֲבָל אַחֲר־כֵּן הוּא עוֹשֶׂה בְּרַחֲמִים וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה יְסוּרִים
 לְאֹתוֹ הַצַּדִּיק:

סדר יפני מזהרני"ת היפני:

וְהֵנָּה בְּכָל הַשָּׁלֹשׁ שָׁנִים הָאֵלֶּה דִּבֵּר הַרְבֵּה מִהַסְתַּלְקוּתוֹ וּכְשֶׁבָא
 מְלַמְּבָרָה דִּבֵּר עִמָּנוּ כַּמָּה פְּעָמִים אִיךְ הָיָה כְּבָר מוֹכֵן לְהַסְתַּלֵּק
 בְּלַמְּבָרָה, וְהָיָה מוֹכֵן וְעוֹמֵד לָזֶה כִּי לֹא הָיָה לוֹ שׁוֹם פֶּחַד וְהַתְּפֹאֵר
 הַרְבֵּה אִיךְ הָיָה חֹזֵק בְּעֵינָיו זֶה שֶׁהָיָה מוֹכֵן לְהַסְתַּלֵּק בְּלִי שׁוֹם
 אִימָה וּפֶחַד אֵךְ לֹא הָיָה נִיחָא לֵהּ לְשַׁכַּב שָׁם אַף עַל פִּי שֵׁשׁ
 מְנַחִים גָּדוֹלֵי עוֹלָם צַדִּיקִים מְפָרְסָמִים מְאֹד אַף עַל פִּי כֵן לֹא הָיָה
 נִיחָא לוֹ לְשַׁכַּב שָׁם מִחַמַּת שֶׁהוּא רְחוּק מֵאֲנָשֵׁי-שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא יָבֹא
 שׁוֹם אֶחָד עַל קְבָרוֹ וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם עֶסֶק וְעִבְדָּא עִם קְבָרוֹ כַּמְבֹאֵר
 מְזֵה בְּמָקוֹם אַחֵר (חֵי מוֹהַר"ן קס"ב) וְסִפֵּר עִמָּנוּ כַּמָּה פְּעָמִים מֵעֵינָיו
 מְקוֹם קְבוּרָתוֹ שֶׁהָיָה נֶכֶר מִדְּבָרָיו שֶׁהוּא דוֹרֵשׁ וְחוֹקֵר וּמְחַפֵּשׁ
 בְּדַעְתּוֹ לְבַחַר לוֹ אֵיזָה מְקוֹם שִׁישְׁכַּב שָׁם, אֵךְ עֵדִין אֵינוֹ מוֹצֵא
 לְעַצְמוֹ מְקוֹם קְבוּרָה כְּרָצוֹנוֹ וְסִפֵּר עִמָּנוּ מַכְּמָה מְקוֹמוֹת וְאָמַר
 שֶׁבְּלַמְּבָרָה הָיָה טוֹב לְפָנָיו לְשַׁכַּב שָׁם מִחַמַּת שֵׁשׁ קְבוּרִים
 צַדִּיקִים גָּדוֹלִים אֵךְ לֹא הוּטַב בְּעֵינָיו מִחַמַּת הַנִּ"ל וּפְהַ בְּרַסְלָב גַּם

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בן אינו טוב בעיניו לשכב כּאן וכיּוצא בדברים האלה דבר כּמה פעמים עד שבא לאומין, אז אמר שבכאן באומין טוב לפניו להסתלק כי מנחים שם קדושים הרבה כמבאר מזה במקום אחר (חיי מוהר"ן קצ"א) וקדם שיצא לאומין בהיותו עוד פה בברסלב דבר כּמה פעמים מאומין ואמר שרצונו לנסע לשם ולהתאכסן בבית רבי נחמן נתן שנפטר בסמוך באותה השנה בתחלת קיץ תקס"ט ולא ידע שום אדם פונתו גם לא גלה דעתו שרוצה לשאר שם אך הרבה לדבר כּמה וכמה פעמים מאומין שהוא רוצה לנסע לשם ולהתאכסן בבית הנ"ל ואנשי שלומנו מטפליק היו רגילים הרבה לנסע לאומין, והיו פה באותו החורף תק"ע הנ"ל כּמה פעמים, ושאלו אותו כּמה פעמים אם יסעו לאומין לקבע לו דירה כּנ"ל, כי ידעו שיקבלו אותו שם בכבוד גדול והשיב לאו, וכן היה כּמה פעמים, כי בכל עת שהיו פה אנשי טעפליק שאלו אותו על זה מחמת ששמעו שרצונו חזק מאד להיות שם, אך אף על פי כן לא הסכים שיסעו לקבע לו דירה שם:

מב אחר כך סמוך לפסח ספר המעשה הנזכרה של השבעה בעטלערס כּנ"ל ונמשך הספור בערך שני שבועות כי תחלת הספור היה בליל שבת קדש כ"ה אדר שנת תק"ע הנ"ל ואני לא הייתי אז אצלם ואז ספר התחלת המעשה מהמלך שהיה לו בן יחיד שרצה למסר לו המלוכה בחייו וכו' עד הנמר של היום הראשון שמספר מהמעשה של העור שהתפאר בהזכרון שלו וכו' עין שם ולא יותר ואחר כך בשבוע שאחר שבת הנ"ל בא רבי נפתלי לביתו לקהלת קדש נעמירוב וספר לי כל הענין הגדול והנזכר הזה ועמדתי מרעיד ומשתומם כי אף על פי שכבר זכיתי לשמע מפיו הקדוש דברים שלא שמעתן און מעולם, תורות

וּמַעֲשִׂיּוֹת נֹרְאוֹת, אֲךָ מַעֲשֶׂה כְּזֹאת עֲדִין לֹא שָׁמַעְתִּי:

סדר לקווי עיצות היומיומי:

מועדי ה' ראש-השנה

א מי ששומע תקיעת שופר בראש-השנה מאיש ירא וחרד, בודאי לא ידאג כל השנה מרעמים.

ב תקיעות ראש-השנה הם בחינת התחדשות המחין, שהיא השכל והנשמה של כל אחד, שיזכה כל אחד לפי בחינתו להמשיך שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים.

ג על ידי תקיעת שופר נמתקין הדינים.

ד תקיעת שופר בראש-השנה הוא בחינת התעוררות השנה, שמעוררין בני העולם מהשנה, שלא יבלו ימיהם בשנה, חם ושלום. ועל-ידי שמעוררין אותם מהשנה נמשך הדבור בכח גדול, ועל-ידי זה נמשך יראה גדולה, ועל-ידי היראה נצולין מנאוף ומהבל היפי ומחן של שקר, וזוכין לאריכות ימים דקדושה, להאריך ולהרחיב כל יום מימי חייו שבא אחר-כך בתוספות קדושה וטהרה, ועל-ידי זה זוכין לעשירות גדול דקדושה, שעל-ידו זוכין להתבוננות גדול מאד. וכל זה זוכין על-ידי תקיעות שופר של ראש-השנה אצל הצדיקי אמת שיודעין להמשיך כל התקונים האלה.

ה על-ידי שנוסעין על ראש-השנה לצדיקים אמתיים, על-ידי זה נמתקין כל הדינים שבועולם, ואיך שיש איזה דין, הכל נמתקין על-ידי זה, וזה צריכין בראש-השנה, על-כן נוסעין על ראש-השנה דיקא. גם על-ידי שבאין כמה נפשות ישראל להצדיק האמת על ראש-השנה ונכללין יחד באהבה רבה, על-ידי זה בא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תס"ו ✧ צִמְרֵן מִזֶּה רִנְיָהּ יִצְיָר לְ"צֶדֶק צִדְקָה שִׁדְרָה צִדְקָה מִסְפְּרֵי רִבְבוֹ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל" ✧
✧ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנְחָה" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✧

שְׂמֵחָה גְּדוֹלָה וְחֵדוּה רַבָּה.

וְמֵה שְׂהֶעוֹלָם נוֹסְעִים עַל רֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה לְצַדִּיקִים כִּי עֵקֶר הַמִּתְקַת
הַדִּינִים אֵינּוּ אֶלָּא עַל-יְדֵי קְדֻשַׁת וְטָהָרֵת הַמִּחְשָׁבוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר
לְטַהֵר וּלְקַדֵּשׁ הַמִּחְשָׁבָה אֶלָּא עַל-יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיקִים. וְרֵאשֵׁי-
הַשָּׁנָה הִיא מְקוֹר הַדִּינִים שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה, וְצָרִיךְ לְטַהֵר אֶת
הַמִּחְשָׁבוֹת כְּדֵי לְהַמְתִּיקָם, בְּשִׁבִיל זֶה נוֹסְעִין לְצַדִּיקִים כְּדֵי לְזַכּוֹת
לְקְדֻשַׁת הַמִּחְשָׁבָה.

ז רֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה הִיא חֶסֶד גְּדוֹל מֵאֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (עֵיין בַּפְּנִים בְּסִי' א
לִק"ת).

ח מִי שְׂזוֹכָה לְהַתְּקִישׁ וּלְאַחֵז עֲצֻמוֹ בְּשָׂרָיִם נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא
יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה עֵינַן בְּפָנִים, בְּלִקְוֵי-תְנִינָא, סִימָן א.

סִדְרָה סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־יָמֵינוּ:

פַּעַם אַחַת עָבַר הַתָּם הַמִּינִיסְטֵר הַנִּ"ל לְפָנַי בֵּית הַבַּעַל-שֵׁם, וְנִזְכַּר
בְּחִבְרוֹ הַחֲכָם, וְנִכְנַם אֶל הַבַּעַל-שֵׁם, וְהִטָּה עֲצֻמוֹ אֵלָיו כְּדָרֶךְ
הַשָּׂרִים, וְשָׂאל אוֹתוֹ אִם אֶפְשָׁר שִׁירָאָה אוֹתוֹ (הֵינּוּ אֶת הַחֲכָם הַנִּ"ל)
וְאִם יוֹכֵל לְהוֹצִיאֵו מִשָּׁם וְאָמַר אֶל הַבַּעַל-שֵׁם: הֲאֵתֶם זוֹכְרִים אֶת
הַחֲכָם, שֶׁשָּׁלַח הַטִּייוֹל וְנִשְׂאוֹ, וּמֵאוֹתוֹ הַיּוֹם לֹא רָאִיתִיו? הֵשִׁיבוּ:
הֵן וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, שִׁירָאָה לוֹ מְקוֹמוֹ וְיוֹצִיאֵו מִשָּׁם וְאָמַר לוֹ הַבַּעַל-
שֵׁם: בְּיָדַי אֲנִי יָכוֹל לְהַרְאוֹת לָךְ מְקוֹמוֹ וּלְהוֹצִיאֵו, רַק שְׂלֵא יִלְכוּ
כִּי אִם אֲנִי וְאַתָּה וְהִלְכוּ יַחַד וְעָשָׂה הַבַּעַל-שֵׁם מֵה שִׁיִּדְעַ, וּבָאוּ
לְשָׁם, וְרָאָה, שֶׁהֵם מְנַחִים בְּעֵבִי טִיט וְרָפֵשׁ וּכְשִׁירָאָה הַחֲכָם אֶת
הַמִּינִיסְטֵר, צָעַק אֵלָיו: אָחִי! רָאָה, שֶׁהֵם מַכִּים וּמְעַנִּים אוֹתִי כָּל-כָּךְ
הַרְשָׁעִים הִלְלוּ בְּחֲנָם גָּעַר בּוֹ הַמִּינִיסְטֵר: עֲדִין אַתָּה אוֹחֵז
בְּחֲכָמוֹת שְׁלָךְ וְאֵינְךָ מְאֱמִין בְּשׁוֹם דְּבָר, וְלִדְבָרֶיךָ אֵלּוֹ הֵם
אֲנָשִׁים? עָתָה רָאָה; הֲלֹא זֶה הוּא הַבַּעַל-שֵׁם, שֶׁהִיִּיתָ כּוֹפֵר בּוֹ,

וְהוּא דִּיקָא יְכוּל לְהוֹצִיאֲכֶם (וְהוּא יִרְאֶה לָכֶם הָאֲמֵת) וּבִקְשׁ הַתָּם הַמִּינִיסְטֵר הַנַּ"ל מִן הַבַּעַל-שֵׁם, שְׂיוֹצִיאֵם וְיִרְאֶה לָהֶם, שְׂזִיחוּ טִיּוּל וְאִינָם אֲנָשִׁים, וְעֲשֵׂה הַבַּעַל-שֵׁם מַה שְׂעֲשֵׂה-זֶנְשָׁרוּ עוֹמְדִים עַל הַיִּבְשָׁה, וְלֹא הָיָה שָׁם רֶפֶשׁ כָּלֵל, וְאֵלּוּ הַמִּזִּיקִים הַנַּ"ל נַעֲשׂוּ עִפְרָא בְּעֶלְמָא אֲזִי רָאָה הַחֲכָם הַנַּ"ל וְהִכְרַח בְּעַל כְּרַחוּ לְהוֹדוֹת עַל הַכֹּל שֵׁישׁ מְלֶךְ וְכוּ'.

עַל זֶה הַמַּעֲשֵׂה נֶאֱמָרָה הַתּוֹרָה (עֵינִי לְקוֹטִי מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י"ט) הַמְדַבֵּרֵת מִחֲכָמוֹת וְתַמִּימוֹת, שְׂעַקֵר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא רַק תַּמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְעַנִּין עֲמָלֵק, שְׂהָיָה חָכָם וְכָפַר בְּעַקֵר וְכוּ' עֵינִי שָׁם עַל פְּסוּק (מִשְׁלֵי כ"ד): שְׁבַע" יִפְלֵ" צְדִיק" וְקָם" סוֹפֵי תִבּוֹת עֲמָלֵ"ק כִּי עַקֵר כָּל הַנְּפִילוֹת הֵם עַל-יַדֵי חֲכָמוֹת וְכוּ', עֵינִי שָׁם גַּם אֲנִי מְזַרְעֵ עֲמָלֵק אֶף-עַל-פִּי שְׂרָאָה מִפְּלֵתוֹ בְּשַׁעָה שְׂבָא שְׂמוּאֵל אֶצֶל שְׂאוּל לְהַרְגוֹ, עֵדִין לֹא הָיָה מֵאֲמִין כְּמוֹ שְׂנֵאֲמַר (שְׂמוּאֵל-א ט"ו): וַיִּלֶךְ אֲנִי מֵעַד נוֹת וְתַרְגִּים יוֹנָתָן: מְפַנְקָא, כִּי עֵדִין לֹא הָאֲמִין בְּמִפְּלֵתוֹ, עַד שְׂרָאָה בְּעֵינָיו סוֹף מִפְּלֵתוֹ, אֲזִי: וַיֹּאמֶר: אֲכִן סָר מֵר הַמּוֹת, כִּי עַד עַתָּה לֹא הָאֲמִין (שִׁים עֵינִידָה עַל הַמַּעֲשֵׂה, וְתַבִּין פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת): וְאִם הַתְּפִלָּה אֵינָה כְּרָאוּי, הוּא מְנַעַל בְּשִׁלְשָׁה קְצוֹוֹת, וְהִבֵּן וְעֵינִי עוֹד בְּסוֹף הַסֵּפֶר בְּפִרוּשׁ הָרַב וְתַרְאָה דְרוּשִׁים נְפִלְאִים.

סֵדֶר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹמִי:

(ג) אִין מְבַשְׁלִין לַשַּׁבָּת זֶה דִּיִּסָּא וְכוּיֹצֵא בּוּזָה וְאִין עוֹשִׂין בּו פֶּת הַצְנוּמָה בַּקְעֵרָה: הַגָּה וְאִם עֵבֶר וּבִשְׁל וְהַמֵּאכֵל דְּבוּק בַּקְדִירָה וְאִ"א לְקַנְחוּ יֵשׁ לְהַדִּיחוּ מֵעַט לְהַעֲבִיר הַחֲמִץ (מֵהַרִ"ו): (ד) אַחַר שֶׂאכֵל בַּשַּׁבָּת זֶה סְעוּדַת שַׁחֲרִית יִנְעַר הַמִּפָּה שֶׂאכְלוּ בָהּ וַיִּקְנַח הַקְעֵרוֹת בְּאֶצְבְּעוֹ וַיִּטְמַנֵּם מִן הָעֵינִי עִם שֶׂאֵר כְּלֵי הַחֲמִץ וְאִם נִשְׂאֵר פֶּת יְכוּל לִיתְנוּ לְנַכְרֵי עַל מִנַּת שֶׂלֵּא לְצֵאת בּו לְרִשׁוֹת הַרְבִּים דְּרַךְ הָעֵרְמָה וְדַבֵּר

מועט: (ה) אם נשאר חמץ אחר שאכלו מבטלו וכופה עליו כלי עד מוצאי יום טוב ומבערו: (ו) אעפ"י שלא ישאר החמץ בבית אחר סעודת שחרית צריך לבטל החמץ כדרך שהוא מבטל בשאר שנים: (ז) ההולך ביום ארבעה עשר לדבר מצוה כגון למול את בנו או לאכול סעודת אירוסין בבית חמיו ונזכר שיש לו חמץ בביתו אם יכול לחזור לביתו ולבער ולחזור למצותו יחזור ויבער ואם לאו יבטלנו בלבו ואם היה הולך להציל מן הנהר ומן הדליקה ומהמפולת ומיד העכו"ם יבטלו בלבו ולא יחזור אפילו יש שהות ואם יצא לצורך עצמו יחזור מיד עד כמה הוא חוזר עד כביצה פחות מכאן מבטלו בלבו ודיו: (ח) היתה לו עיסה בביתו והוא טרוד במקום אחר וירא שמא תחמיץ מבטלה בלבו קודם שתחמיץ אבל אם החמיצה אין הביטול מועיל אם הוא אחר זמן איסורו:

סימן תמה (א) כיצד ביעור חמץ שורפו או פוררו וזורה לרוח או זורקו לים ואם היה החמץ קשה ואין הים מחתכו במהרה הרי זה מפררו ואחר כך זורקו לים: הגה והמנהג לשורפו וטוב לשורפו ביום דומיא דנותר שהיה נשרף ביום (ד"ע) אך אם רוצה לשורפו מיד אחר הבדיקה כדי שלא יגררנו חולדה הרשות בידו: (הג"מ פ"ג וכל בו): (ב) ואם נתנו לנכרי קודם שעה ששית אינו צריך לבער ואם שרפו קודם שעה ששית הרי זה מותר ליהנות בפחמין שלו בתוך הפסח אבל אם שרפו משעה ששית ולמעלה הואיל והוא אסור בהנאה הרי זה לא יסיק בו תנור וכיריים ולא יבשל ואם בישל או אפה אותה הפת ואותו התבשיל אסורים בהנאה וכן הפחמין שלו אסורים בהנאה הואיל ושרפו אחר שנאסר בהנאה: (ג) קודם זמן איסורו יכול להשליכו במקום שהעורבים מצויים שם

ואם מצאו אחר זמן איסורו שלא אכלוהו העורבי' אף על פי שהמקום הפקר לא יניחנו שם אלא יבערנו ואם לא מצא חמץ כשבדק ישרוף הכלי שלקח לבדיקה כדי שלא ישכח חובת ביעור (מהרי"ל):

סימן תמו (א) המוצא חמץ בביתו אם הוא בחול המועד יוציאנו ויבערנו מיד ואם הוא יו"ט יכפה עליו כלי עד הלילה ואז יבערנו (לפי שלא יוכל לטלטלו ביום טוב (ריב"ש) גם לשרפו במקומו אסור (ר"ן): (ב) יש מי שאומר דיום טוב שני דינו כחול המועד לענין זה: (ג) גגו של נכרי שהיה סמוך לגגו של ישראל ונתגלגל החמץ מגגו של נכרי לגגו של ישראל ה"ז דוחפו בקנה ואם היה בשבת או ביו"ט כופה עליו כלי (דאסור לטלטלו ביו"ט ושבת): (ד) מצא פת בפסח בביתו ואינו יודע אם הוא חמץ או מצה מותר אפילו באכילה דאזלינן בתר בתרא ואם הוא מעופש הרבה שאי אפשר לו להתעפש כל כך משנכנס הפסח אז ודאי הוא חמץ ואם עברו מימי הפסח שנוכל לתלות שנתעפש משנכנס הפסח עד עתה אם אנו נוהגים לאפות בפסח פת חם בכל יום תולין להקל אפילו הוא מעופש הרבה שאנו תולים לומר בכל יום אפה פת חם ונתנו עליו ולפיכך הרבה להתעפש:

סדר לקוטי תפלות היומי:

תתשפא: ותזבני למעט בעסק ובמשא ומתן ולהרבות בעסק התורה לשמה ותהיה תורתך קבע ומלאכתך עראי, ואפלו בשעת עשיית המלאכה והמשא ומתן תהיה עקר קביעת דעתך ופנימיות מחשבתך בתוך התורה והעבודה למען שמך לבד באמת לאמתך ותהיה עמי תמיד בשבתי בביתי ובלקחתי בדרך, ותחזקני בהאמונה והבטחון לידע ולהאמין באמת, "כי לא בכח יגבר איש,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תס"ד ❦ צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' צִמְרֵן מְנוּחָה שִׁדְחָה מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' ❦
❦ צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' צִמְרֵן מְנוּחָה רַחֲמֵי ה' ❦

כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמְעָרַב וְלֹא מִמְדַּבֵּר הָרִים" כִּי הַכֹּל מֵאֵתְךָ לְבַד, רַק רְצוֹנְךָ שֶׁנֶּעֱסַק בְּאִיזָה מִשָּׂא וּמִתֵּן בְּשִׁבִיל פְּרֻנְסָה, כִּדִּי לְבָרַר וּלְהַעֲלוֹת כָּל הַקְּדוּשׁוֹת וְהַנִּיצוּצוֹת הַנְּפוּלִין מֵעַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת, לְנִשְׁאֵם וּלְהַרְיֵמָם וּלְחַזֵּר וּלְהַשִּׁיבָם וּלְתַנֵּם אֶל מְקוֹמָם:

תִּתְשַׁפֵּב: רַחֵם עָלֵינוּ מָלֵא רַחֲמִים חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִפְּנֵי נִדְחָה, וְתֵן לָנוּ כַּח וּגְבוּרָה וְעֶצֶה לְמַלְחָמָה, שֶׁבְּכֹל עֵת שֶׁנִּצְטָרְךָ לְצִיאַת לַעֲסַק בְּעִבּוּדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת בְּעַמְּקֵי מִשָּׂא וּמִתֵּן וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, שִׁיְהִיָּה כָּל עַסְקָנוּ וְעִשְׂיָתָנוּ בְּאַמוּנָה גְּדוּלָה בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה, בְּאִימָה וּבִירָאָה וּבְדַבְּקוֹת גְּדוּל בְּתוֹרָתְךָ וּבְעִבּוּדְתְךָ בְּפְנִימִיּוֹת מִחֲשַׁבְתִּי, בְּאִפְּן שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְבָרַר עַל יְדֵי הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה אֶת כָּל הַנִּיצוּצוֹת שֶׁנֶּפְלוּ בְּעַמְּקֵי הַקְּלָפוֹת בְּעוֹזוֹתֵינוּ הָרַבִּים וּבְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ בְּגִלְגּוּל זֶה וּבְגִלְגּוּלִים אַחֲרָיִם בְּשׁוּגָג וּבְמִזִּיד בְּאַנְס וּבְרָצוֹן רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי אֵין בָּנוּ כַּח וְדַעַת לְלַחֵם מְלַחְמָה זֹאת לְבָרַר וּלְהוֹצִיא הַנִּיצוּצוֹת מִתַּחַת יַד הַקְּלָפוֹת שְׂכּוּבֵשִׁים וְאוֹסְרִים אוֹתָם בְּהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוּל וּבְכֹל עֵת שֶׁמִּתְעוֹרְרִים לְבָרַרם וּלְהַעֲלוֹתָם הֵם מִתְּגַבְּרִים וּמִתְּגַבְּרִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם, וּמִחֲמַת זֶה אֶרְךָ עָלֵינוּ הַגְּלוּת וּמִשָּׁךְ עָלֵינוּ הַשְּׁעָבוּד בְּכֹלל וּבְפָרְט, וְאֵין אַתָּה יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהַתְּגַבֵּר נִגְדָם, וְאֵיךְ לְלַחֵם עִמָּהֶם עַל מִי לָנוּ לְהַשְׁעֵן כִּי אִם עַל אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים "ה' אֵישׁ מְלַחְמָה ה' שְׁמוֹ" הוּא יִלָּחֵם לָנוּ, "רִיבָה ה' אֶת יְרִיבֵי לָחֵם אֶת לֹחֲמֵי, הַחֲזִק מִגֵּן וְצַנָּה וְקוּמָה בְּעִזְרָתִי, וְהָרַק חֲנִית וּסְגַר לְקִרְאָת רֹדְפֵי אֱמֹר לְנַפְשֵׁי יִשׁוּעָתְךָ אָנִי":

תִּתְשַׁפֵּג: הוֹשִׁיעֵנִי בַעַל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁתְּהִיָּה מִחֲשַׁבְתִּי תָמִיד דְּבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ אֲפִלוּ בְּעֵת עַסְקֵי בְּעִבּוּדוֹת חִיצוֹנִיּוֹת בְּמִלְאָכָה וּמִשָּׂא וּמִתֵּן וְכִיּוֹצֵא וְאֶתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה תָמִיד בְּפָרְט בְּעֵת

צאתי מאהל תורה לעסק בעסקי חל שאתגבר ואתחזק אז
באמונה גדולה וחזקה ביותר ואתה ברחמיך ובכחך הגדול תתן
כח להאמונה הקדושה שתברר ותלקט ותעלה ותנשא ותרים כל
הקדושות וכל הניצוצות הנפולות שנפלו בכל הדברים שבועולם
מיום בריאת העולם עד היום הזה ותעלה ותנשא אותם, ותחזר
ותתנם ותשיבם למקומם אל מקום אשר היה שם אהלם בתחלה
ביתר שאת ויתר עז ואל ידח ממוך נדח זכנו ברחמיך הרבים
לעסק במשא ומתן באמונה ותהיה פנימיות מחשבתנו דבוקה
וקשורה בהתורה גם בשעת עשיית המשא ומתן ועל ידי זה נזכה
שתצילנו ותשמרנו שלא נצטרך לעולם לבוא לזילותא דבי דינא,
שלא נצטרך לבוא (לפני) לידי דינים לדון לפניהם בדין תורה, רק
יהיה כל משאינו ומתנינו באמונה וכל מי שנעסק עמהם במשא
ומתן ישאו ויתנו עמנו באמונה באמת, ונדע ונבין ונאמין שבכל
המשא ומתן מלבש תורה, ויהיה המשא ומתן מקשר תמיד אל
התורה, באפן שלא נצטרך לתקן המשא ומתן על ידי הדין תורה
לפני הדינים:

תתשפד: רבוננו של עולם מלא משאלותינו לטובה ברחמים,
ועזרנו וזכנו לניצח המלחמה בזה העולם על ידי התורה והאמונה
הקדושה "שמע ה' ורחמי, ה' יהיה עוזר לי" עזר והושיעה לחלושי
כח לחלושי דעת לחלושי עצמה כמונו היום, לניצח מלחמה כבדה
כזאת בכל האפנים, כי לא היה עולה על דעתנו לבקש ולהתחנן
על זה לעצם פגמינו המרבים אך לפניך נגלו כל תעלומות לבנו
שאנו בטוחים ונשענים על כחם של הצדיקים האמתיים עליהם
השליכנו את יהבנו הם ילחמו בעדנו, ואנחנו נלך אחר עצותיהם
הקדושות ונדרוך בנתיבותיהם, ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ג'תשנ"ז ❦ צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכות שיהיה צדק מלפני רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

"ה' יגמר בעדי ה' חסדך לעולם מעשי ידיך אל תרף, אָנָּא ה' הושיעה נָא, אָנָּא ה', הצליחה נָא ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי" אָמֵן ואָמֵן:

תַּפְּלָה קמט תתשפה: ומיוסד ע"פ תורה "אחד היה אברהם" בתחילת ליקוטי תנינאל {פְּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדָ וְעָנִי אָנִי, שְׁקִדְתִּי וְאַהֲיָה כְּצַפּוֹר בּוֹדֵד עַל גֶּגֶג" רבוננו של עולם מה אומר מה אדבר, "הבט ימין וראה ואין לי מכיר, אבד מנום ממני, אין דורש לנפשי זעקתי אליך ה', אמרתי אתה מחסי, חלקי בארץ החיים הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד, הצילני מרודפי כי אמצו ממני":

תתשפו: רבוננו של עולם יודע תעלומות עצם האמת וְחַפֵּץ בְּאֵמֶת קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֵמֶת אֶתְּהָ לְבַד יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עִמִּי בְּכָל יוֹם וְיוֹם, מִי וְמִי הָעוֹמְדִים עָלַי בְּכָל יוֹם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת לְמַנַּע וּלְעַכֵּב אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם מִדֶּרֶךְ הַחַיִּים "ה' מָה רַבּוּ צָרֵי רַבִּים קָמִים עָלַי", אֶתְּהָ יוֹדֵעַ בְּכַמָּה מִיָּנִי מְנִיעוֹת וְעִכּוּבִים וְהַסְּתוֹת וּפְתוּיִים וּבְלִבּוֹלִים שְׂמֵת־גְּבָרִים עָלַי בְּכָל עֵת לְמַנַּע אוֹתִי חֵם וְשָׁלוֹם מִדֶּרֶךְ הָאֵמֶת מְלַחֵת־קָרֵב אֵלַיךְ וְלִירְאֵיךְ וְלַצְּדִיקִים הָאֱמֵתִיִּים וּבְעֵצָם שְׁפִלוֹתִי וְרַבּוּי עוֹזְנוֹתִי וְעֵצָם פְּזוֹר נַפְשֵׁי וּבְלִבּוֹל דַּעְתִּי שִׁישׁ לִי מִמֶּנִּי בְּעֵצָמִי, עוֹד הֵם מִתְּגַבְּרִים וּמִתְּגַבְּרִים בִּי בְּכָל עֵת הַמְּנִיעוֹת וְהָעִכּוּבִים מְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, הֵן הַמְּנִיעוֹת מִבְּנֵי הַבַּיִת וְהַקְּרוּבִים, הֵן הַמְּנִיעוֹת מִשָּׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם מִרַבּוּי הַשְּׂנוּי דַּעְוֹת וְהַמְּחַלְקֵת שְׁבַע־עוֹלָם עַל נְקֻדַּת הָאֵמֶת לְאֵמֶתוֹ: